

את קרות המקדושה ולסתות אחריו רום רעה, אומה רום קדושה פורחת מתוך אותו הלבוש, ואותו הלבוש נמשך מחייב לנו עזן.

משום שבכל יום שני יוכל يوم רביעי, רום רעה של אש זננים הולכת סביבה בגן, ויש לבושים שנמשכים אחריו אורה רום רעה, ותשיקתה של אותה רום רעה בהם. וכךין שרים הקדש יורדת להחלבש בו, אין מתיישבת בתוכו, פורחת מפנו ועולה למעלה.

ואתו הלבוש נמשך אחר אותה רום רעה, ומוציאים אותו החוצה, ווישם שם עד שבא אותו האדם, ומחלבש בו, ומוציאו לջינם, ונहון בו בכל יום.

ואתה רום הקדש שפונחת אותו הלבוש, עולה למעלה, ונכנסת לאוצר אחד עד שמוציאו אותו רשות בן או זרע, שיוריד אותה רום קדש, ונשלטם בה בראי. ואתו הרשות יש לו מניחה אחריה, ומatzצף ועולה מחלבש בלבוש אחר.

�ועמד על פתח גן העדן, ורואה אותה רום קדש שהשריר בכמה כבוד, ובכמה אור, ומתחבש בו. וכן משגיח באותו כבוד של שאר הצדיקים, ומתחבש ובוכה על מעשיו.

ובשברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, הenkins אותו בגן העדן בלבוש כבוד אחד של אור גן העדן, ונשלטם ברום ונשמה קדושה להיות שלם בפל.

הוא ואשתו היו מטילים בגן עזן, והפלאים העליונים סיבם, מעוגמים אותם בכמה עדינים

עדינים ועינוגין. ופתח אליה חד אוצר, ואחמי ליה כל אינון דריין בתראין,

ולאסתאה בתר רוחא בישא, והוא רוחא קדישא פרח מגו והוא לבושא, ובהוא לבושא אתחמץך לבר מגן עזן.

בגין דבכל יוּמָא תניינא ובכל יוּמָא רבייעאה, רוחא בישא דאשׁת זננים, אֶזְלָא סחרנייה דגנטא. ואית לבושין דאתמץן אבתရיה דההוא רוחא בישא, ותיאובטיה דההוא רוחא בישא בהו. וכיוון דרוחא קודשא נחית ואתלבשא ביה, לא אתישבא בגויה, ופרח מגניה, וסליק לעילא.

ויהוא לבושא, אתחמץך בתר ההוא רוחא בישא, ומפק לייה לבר, ויתבא תפון עד דאתה ההוא בר נש, ואתלבש ביה, ונחית לייה לגיהנם, ואתהן ביה בכל יוּמָא.

ויהוא רוחא קודשא, דקא פרח מההוא לבושא, סליק לעילא, ואעל בחד אוצר, עד דנפיק מההוא חייבא ברא, או זרעא, דיחות ההוא רוחא קדישא, ואשתלים ביה בדקאייאות. וההוא חייבא אית ליה נייחא לתר, ימצפצא וסליק, ואתלבש בלבושא אחרא.

יקאי אפתחא דגן עזן, וחמי לההוא רוחא קדישא דאייה שבק, בכמה יקר, ובכמה נהירוי, ואכסייף ביה. וכן אשכח בההוא יקר דשאך צדיקיא, ואכסייף ובכי על עזבוי.

יבד ברא קודשא בריך הוא לאדם הראשון, אעיל ליה בגנטא דעדן בחד לבוש יקר דנהורא דגן עזן, ואשתלים ביה ברום ונשמה קדישא, ל מהוי שלים בכולא.

הוא ואתתיה הי מטיילין בגן עזן, ומלאכי עילאי סחרנייהו, מענגני לוז בכמה עדין ועינוגין. ופתח אליה חד אוצר, ואחמי ליה כל אינון דריין בתראין,